

РЕШЕНИЕ

№ 178

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9735** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. Д., против решение № РР-3864/30.06.2020 г. на директора на Б. дирекция „Източно-беломорски район“ /БД ИБР/, с което на жалбоподателя е отказано да се издаде разрешително за водовземане на повърхностен воден обект по заявления вх. № РР-03-24/09.07.2018 г. и № РР-03-24/13.11.2019 г. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Конкретните твърдения са, че обжалваният акт не е съобразен с представените в хода на административното производство доказателства. Излагат се доводи, че при издаване на решението не е взета предвид Заповед № СОА 20-РТ09-1613/06.04.2020 г. на кмета на Столична община за разсрочване на публични задължения. Искане се отмяна на оспорения административен акт, алтернативно да бъде постигнато споразумение по чл.178 АПК.

Жалбоподателят [фирма]- в о.с.з. чрез юриск. П. и юриск. М. поддържат жалбата на заявените основания.

Ответникът – Б. дирекция „Източно-беломорски район“, в с.з. не се представлява. В представено по делото писмено становище до съда оспорва жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в

съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:
Административното производство е образувано по заявления вх. № РР-03-24/09.07.2018 г., с което [фирма] е поискало от директора на БД ИБР издаване на разрешително за водоземане от повърхностен воден обект – язовир Бакър дере, находящ се в землището на [населено място], [община], област, Софийска, с цел напояване на района на напоителна система „И.“.

Със заявление № РР-03-24/13.11.2019г. е представена декларация по чл.71, ал.2 ЗООС, от представляващия търговското дружество, в която е декларирано, че то няма парични задължения към държавата и общината по смисъла на чл.162, ал.2 ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган. В изискано от директора на БД ИБР удостоверение изх. № 32-180971/25.06.2020 г. на Агенция „Митници“ е посочено, че заявителя няма изискуеми митнически или други публични държавни вземания по смисъла на чл.162, ал.2 ДОПК, събирани от митническите органи. Също така, съгласно удостоверение изх. № [ЕГН]/26.06.2020г. от [община], [фирма] няма неплатени изискуеми задължения за местни данъци към общината. Съгласно справка от Дирекция "Административни, финансови и правни дейности" към БД ИБР дружеството има задължения по начислени такси и по актове за установяване на публично държавно вземане общо в размер на 2 496 833,43 лв. /главница/ и лихва за забава в размер на 837 962,58 лв. Съгласно справка с изх.№R00043606/24.06.2020г. от Столична община, район „К. село“, [фирма] има неплатени задължения за местни данъци и такси към Столична община.

По образуваното административно производство на жалбоподателя с решение № РР-3864/30.06.2020 г. на директора на Б. дирекция „Източно-беломорски район“, е отказано да се издаде разрешително за водоземане на повърхностен воден обект - язовир Бакър дере. Изложени са мотиви, че към 30.06.2020 г. [фирма] има незаплатени изискуеми задължения по влезли в сила издадени актове за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/, издадени от директора на БД ИБР в размер на главница- 392 355,06 лв. и лихва за забава- 97 003,42 лв., както и има неплатени задължения за местни данъци и такси към Столична община. Административният орган е приел, че съгласно чл.68, ал.10 от Закона за водите /ЗВ/ посочените обстоятелства са пречка за издаване на исканото разрешително.

Видно от писмо изх. № 26-00-711/20.07.2020 г. зам. министър на околната среда и водите, процесното решение е потвърдено в производство по обжалване по административен ред.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 02.07.2020 г., писмото от зам. министър на околната среда и водите, с което е потвърдено е съобщено на жалбоподателя на 24.07.2020 г., а жалбата срещу административния акт е подадена на 28.07.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспореният отказ за издаване на разрешително за водоземане е издаден от компетентен съгласно чл.52, ал.1, т.4 ЗВ орган, в предвидената от закона форма и е мотивиран- съдържа фактическите и правни основания за постановяването му. Съдът не констатира допуснати при издаване на обжалваното решение съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната му. По отношение наведените от жалбоподателя възражения, че административният орган

при постановяване на решението си не е обсъдил и взел предвид Заповед № СОА 20-РТ09-1613/06.04.2020 г. на кмета на Столична община за разсрочване на публични задължения, както и платежни нареждания, удостоверяващи плащане на местни данъци и такси към Столична община, съдът намира същите за неоснователни, доколкото с оглед на това, че посочените документи не се съдържат в административната преписка и в хода на съдебното производство не бяха предоставени. По делото е представена Заповед № СОА20-РД09-4188/03.12.2020 г. на кмета на Столична община, съгласно която публичните задълженията за местни данък върху недвижимите имоти и данък върху превозните средства и местна такса върху битови отпадъци за периода от 01.01.2019 до 31.12.2020 г. се отсрочват и разсрочват. Същата обаче не променя факта, че към дата на издаване на обжалвания административен акт [фирма] има незаплатени изискуеми задължения по влезли в сила издадени актове за установяване на публични държавни вземания, издадени от директора на БД ИБР, в размер на 392 355,06 лв. /главница/ и 97 003,42 лв. /лихва за забава/.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Водовземането от воден обект е подчинено на разрешителен режим, уреден в ЗВ. За издаването на разрешение за ползване органът по чл.52 ЗВ е задължен да съобрази отсъствието на отрицателните материалноправни предпоставки, които обуславят постановяване на отказ. Такива отрицателни предпоставки изчерпателно са изброени в разпоредбата на чл.68 ЗВ и административният орган при наличието им има задължение, в хипотезата на обвързана компетентност, да постанови отказ за издаване на разрешително за ползване. Съгласно чл. 68, т.10, б.“а“ ЗВ, директорът на басейновата дирекция отказва издаване на разрешително за ползване на воден обект, ако заявителят има задължения за публични вземания, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. Задълженията за такси по ЗВ са публични задължения по смисъла на чл.162, ал.2, т.3 ДОПК. В случая, дори да се приеме, че задълженията към Столична община са разсрочени, от представените по делото доказателства, в това число справка от дирекция „Административни, финансови и правни дейности“ към БД ИБР, се установява, че [фирма] има други неплатени изискуеми задължения по влезли в сила АУПДВ по смис. на чл.166 ДОПК, издадени за незаплатени такси по разрешителни за водовземане и използване на воден обект.

С оглед горното, като приема, че не са налице кумулативно предвидените в закона условия за издаване на разрешително за ползване на воден обект, и като намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в съответната форма, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон и целта му, съдът намира, че подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № РР-3864/30.06.2020 г.на директора на Б. дирекция „Източно- беломорски район“, с което е отказано да се издаде разрешително за ползване на повърхностен воден обект по заявления вх. № РР-03-24/09.07.2018 г. и № РР-03-24/13.11.2019 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: